

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MDLX. ad annum MDCXXIII.

Parisiis, 1644

Vrbani papæ VIII. vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15522

V I T A

VRBANI PAPÆ VIII.

ANNO
CHRISTI
1623.

VRBANVS VIII. antea Maphæus cardinalis Barberinus nominatus, anno 1623. sexta die Augusti, omnium fere votis ad pontificatum promotus est: vir tantis ornatus virtutibus, vt natus pontifex, non factus videretur. Pater huic fuit Antonius Barberinus, mater Camilla Barbadora. Auorum seriem non parum illustrat Franciscus Barberinus, qui ante trecentos annos floruit; vir iuris scientia clarus, & elegantissimi (vt sua tempora ferebant) styli, & qui multas pro republica Florentina legationes obiuit. Gens enim Barberina ducentis ante ipsum annis, euerfa celebri quondam Simiphontana in Etruria republica, non procul a Barberino opido, Florentiam transmigrauerat, ibique inter patricias allecta fuerat: ex quo nullum gessit nobilitas magistratum quem Barberinis ciuibus patria non obtulerit. Maiorum gloriam æmulatus Maphæus, vita integer, doctrina insignis, & augusta oris maiestate præditus, varias dignitates Romæ obtinuit. Sub Sixto V. & Gregorio XIV. pontificibus vtriusque signaturæ referendarius fuit. A Clemente VIII. inter apostolicæ cameræ clericos relatus, postmodum nuntius extraordinarius in Galliam delegatus est, Henrico IV. & Mariæ Medicæ primogenitam sobolem Ludouicum XIII. gratulaturus. Ibi conciliata regum & nationis gratia, fecit vt Christianissimo regno Societatis Iesu patres, tam bene de Christiana republica meriti, restituerentur. Illum e legatione reuersum pontifex in Umbriam misit, vbi exundantem Trasimenum, & passim agros & opida obruentem repressit. A Clemente postea auctus dignitate archiepiscopatus Nazareni in regno Neapolitano nuntius ordinarius in Gallias iterum mittitur. In qua legatione Paulus V. mortuo iam Clemente VIII. purpuream ei vestem & eminentissimum cardinalis honorem tribuit anno 1605. Romam magna meritorum fama & futurorum spe reuersus Spoletanæ ecclesiæ præficitur, illique maiora Roma-

nã aulã negotia deferuntur. Scotiã patrociniũ a pontifice delatum lubens accepit, iam tum magnanimã caritatis sollicitudines vltra Oceani terminos propagans. Orientales quoque Grãci eius prãsidium ambierunt; eorumque patronus a Gregorio XV. instituitur. Viros doctos fauore semper profecutus est, Musarum sacris & ipse operatus. Mortuo Gregorio XV. nouem dialibus exequiis peractis, sacer senatus in amplissimis comitiis, vbi aderant quatuor Italiã principes, quatuor pontificum nepotes, quinquaginta suffragiis illum pontificem maximum renuntiauit die quo pseudoepiscopus Alberstatensis catholice religionis hostis in Germania victus & fusus est. Die 29. Septembris, qui diuo Michaeli sacer est, omnium ordinum comitatu & applausu coronatur ante augustam sancti Petri basilicam in Xysto, vt mos receptus postulabat. Die 19. Nouembris ad Lateranensem basilicam triumphali pompa processit, & peracta ceremonia populo benedixit. Anno eodem Pii V. constitutionem de non alienandis ecclesiã vrbibus firmavit, & bullam de residentia cardinalium episcoporum promulgari fecit. Ordinem equitum Conceptionis Virginis a Carolo Gonzaga, tunc Niuernii, postea Mantuã duce, institutum confirmavit, ordinisque insignia, Crucem & paludamentum, institutori concessit. Ineunte anno 1625. referauit portam Sanctam, & iubileum celebrauit, quo durante peregrinos summa munificentia & largitate hospitio excepit, & aluit. Beatam Elizabetam Lusitanie reginam in sanctorum numerum retulit. Die 24. Decembris portam Sanctam clausit. Subsequentibus annis innumera egit, tam ad fidei catholice profectum, ecclesieque Romanã gloriam, quam ad Vrbis ornatum, pontificieque ditionis securitatem. Æthiopiae imperator, cum suis, abiuratis Dioscori & Eutychetis erroribus coram catholico Æthiopiae patriarcha, quem venerabundus exceperat, imperium suum ante eius pedes Romanã ecclesie perpetuo subiecit. Primus quoque pontificum Vrbanus a rege Congi per oratorem Ioannem Baptistam Viues Christiane obedientie iuramentum excepit. Maronitarum patriarcham sacra supellectile donauit. B. Andreã Corsino Florentino, ordinis Carmelitarum, sacros caelestium ciuium honores so-

lenni ritu detulit. Mariam Magdalenam Pazziam, Caietanum Thienæum, congregationis clericorum regularium Theatinorum fundatorem, Andream Auelinum presbyterum, & alios, beatos dici, & ad aras sacro cultu honorari posse declarauit. In Vrbe Fuldense, Viennense, & Pragenſe collegia nationis Germanicæ ad fidei propagationem extruxit. Illyricum a Gregorio XIII. in vrbe Lauretana institutum, & nonnullis post annis Romam translatum, auxit, & Laureto restituit. Vaticanam basilicam consecrauit, aras & sacella statuis & multiplicibus operibus ornauit, ac principis apostolorum sepulcrum ænea mole tetrastylo, qua se superatam fastuosa fateretur antiquitas, decorauit. Bibliothecam Vaticanam codicibus Græcis manuscriptis locupletauit, & Palatinæ libros, quos Heidelbergæ capta Maximilianus Bauarus pontifici dono dederat, summis impensis e Germania transfuehi, & in extructis armariis congruenter locari curauit. Sapien-
tiam quoque Romanam, vetus Vrbs Athenæum, nobilibus ædificiis & ornamentis auxit. Quid in arce Ælia egerit, nummi cusi satis ostendunt: *I N S T R V C T A , M V N I T A , P E R F E C T A .* Portum ad Centumcellas sub præcedentibus pontificibus ædificari cœptum absoluit, & commune gentium emporium fecit. In agro Bononiensi, non procul a Scultenna fluuio, arcem Vrbanam munitissimam, Mutinæ ditioni conterminam, a fundamentis erexit: Ferrariensem varia accessione munitionum firmiorem effecit. Hæc de multis pauca notata sunt, quibus diuturnam ac celebrem sui memoriam posteris relinquet Vrbanus; plura etiam moliturus, si tam diuturna eum maneat vita, quanta illi ab orbe Christiano exoptatur, qui tantum pontificem iam fere vnum & viginti annos veneratur.

F I N I S .